

Tale ved sammenkomst etter oppstartingen av
prøveproduksjonen på Ekofisk-feltet.

Starten av prøveproduksjonen fra Ekofisk-feltet i dag er innledningen til et nytt og interessant kapittel i den norske industris historie. Jeg håper at fremtiden vil vise at utviklingen på den norske kontinentalsokkel vil bli betydningsfull også i internasjonal sammenheng.

For Phillipsgruppen er dette en viktig dag. Den markerer overgangen fra en omfattende undersøkelses- og boreperiode til en noe sikrere prøveperiode. Deretter kommer en regulær driftsperiode. Både for Phillipsgruppen og for det norske samfunn håper jeg at den videre framdrift vil innfri de forventninger som er stilt til Ekofisk-feltet

Olje og gass er en viktig naturressurs og jeg vil understreke det ansvar vi alle har for å forvalte den på mest mulig forsvarlig måte. Her kan en ikke bare jakte etter mulige fordeler. Store naturressurser gir store forpliktelser, både nasjonalt og internasjonalt. Jeg vil gjerne utdype enkelte sider av dette nærmere.

Den norske kontinentalsokkel ble underlagt norsk suverenitet i 1963. De grunnleggende prinsipper for dette vedtak var at kontinentalsokkelen skulle undersøkes mest mulig effektivt for å finne petroleum og eventuelt andre naturforekomster. For den norske stat var det dessuten viktig å ta særlig hensyn til mulige farer for forurensninger. Dette blant annet på grunn av kystområdenes betydning både for næringsdrift og for friluftsliv. Dette førte til at Norge har noen av de strengeste og mest omfattende sikkerhetsbestemmelser for slik virksomhet som finnes i verden.

Disse synsmåter vinner etter hvert innpass også andre steder. Et annet hovedprinsipp i lovgivningen er at naturforekomster på kontinentalsokkelen skal utnytted slik at det kommer hele det norske samfunn til gode. Lovgivningen konsentrerer seg om generelle lover og bestemmelser.

Virksomheten med undersøkelsen ble lagt opp med sikte på å vinne erfaring ved å gå skrittvis fram. Derfor er det bare en liten del av den norske kontinentalsokkel som det hittil er gitt utvinningstillatelse for. Av samme grunn har virksomheten hittil vært begrenset til områdene syd for 62. breddegrad.

Gjennom de siste år har Norge gradvis fått erfare de problemer som knytter seg til undersøkelse etter utvinning av petroleum. Regjeringen har funnet tiden inne til å forme ut mer konkrete retningslinjer for den videre virksomhet. Det er lagt fra 2 meldinger til Stortinget om disse spørsmål. Jeg ser det som en stor fordel at de retningslinjer som er lagt fram av Regjeringen har fått støtte av et enstemmig Storting. Retningslinjene er basert på en sterk statlig styring av virksomheten i denne sektor. Dette er grunnlaget for samarbeidet mellom den norske stat og oljeselskapene i dag og i framtiden.

Det vil fortsatt være adgang for utenlandske oljeselskaper til å delta på den norske kontinentalsokkel. Samtidig må norske myndigheter ta aktiv del i oppbyggingen av et selvstendig nasjonalt oljemiljø. Selv om dette er et komplisert og risikofylt næringsområde, så er det muligheter for en selvstendig norsk innsats på dette felt. Virksomheten hittil og de resultater som er oppnådd på feltet skyldes i stor grad innsikt og innsats fra utenlandsk petroleumsindustri. Det vil fortsatt være behov

for samarbeid med utenlandske selskaper. I hvilket omfang og i hvilke former vil måtte klarlegges fra tid til annen.

De første blokker på kontinentalsokkelen ble utlyst i 1965. Da var det få norske selskaper som var villige til å ta den risiko som var forbundet med å delta i denne virksomhet. Norsk Hydro var imidlertid et av de interesserte selskaper og jeg ser det som en fordel at dett har ført til at Norsk Hydro nå er med i Phillipsgruppen.

Ved sin deltakelse i oljesektoren vil Norsk Hydro kunne bli en pionerbedrift i utviklingen av norsk nærings- livs kunnskaper på dette felt.

Regjeringen ser det som et mål å øke den norske innsats i denne sektor. For å realisere dette må det finne sted en samordning og konsentrasjon av de norske interesser Norske myndigheter må gjennom sin politikk sørge for at dette skjer. Forslaget om opprettelse av et statlig oljeselskap er en del av denne politikk. Med sin sentrale posisjon vil statsselskapet kunne bli et viktig middel blant annet for samordning og konsentrasjon.

Viktige områder av norsk industri er utviklet i samarbeid med utenlandske selskaper. Vi har mange slike eksempler i dette århundre. Phillips Petroleum Company viste tidlig interesse for den norske kontinental-sokkel. Selskapet har senere systematisk undersøkt og boret innenfor rammen av den tillatelse det fikk. Jeg er glad for å kunne si at det har vært et godt samarbeid mellom selskapet og den norske stat i årene siden denne virksomheten kom i gang. Det er mitt ønske at dette gode samarbeidet skal kunne fortsette slik at det blir til fordel både for selskapet og for hele det norske samfunn.